

This project is funded by the European Union.
Bu proje Avrupa Birliđi tarafından finanse edilmektedir.
هذا المشروع تم تمويله من قبل الاتحاد الأوروبي

SURİYELİ ÇOCUKLARIN TÜRK EĞİTİM SİSTEMİNE ENTEGRASYONUNUN DESTEKLENMESİ PROJESİ

KOMŞUMUZ AHMET AMCA

A2

5

————— **Editör:** Doç. Dr. Mahir KALFA

————— **Resimleyen:** Ozan KÜÇÜKUSTA

————— **ISBN:** 978-605-67850-6-1

SUNUŞ

“Yabancı Öğrenciler İçin Türkçe Hikâyeler” seti PIKTES projesinin Türkçenin yabancı dil olarak öğretimi faaliyetleri kapsamında, yabancı öğrenciler için destekleyici materyal olarak hazırlanmıştır. Hikâyeler bir dili öğrenmenin en iyi yollarından birinin o dilin edebî ve estetik zevkine uygun eserleri okumak olduğu anlayışıyla kaleme alınmıştır.

Hikâyelerde, dilin A1, A2, B1 ve B2 seviyeleri; temalar ve temel yaşam alanları dikkate alınmış; Diller İçin Avrupa Ortak Başvuru Metni’nden yola çıkılarak kazanımları ve dil becerilerini destekleyici bir okuma seti oluşturulmuştur. Hikâyelerin hedef kitlesi 13 yaş üstü yabancı öğrencilerdir.

Her bir seviyeden beş adet olmak üzere toplam 20 kitap olarak tasarlanan setin yazımı ve revizesinde görev alan çok değerli akademisyen ve öğretmenlerimize; bu süreçte özveriyle çalışan PIKTES ekibine teşekkür ederim.

Erkan AÇIKGÖZ

Proje Direktörü

KOMŞUMUZ AHMET AMCA

Küçük ve şirin bir ilçede yaşıyoruz. Bu güzel ilçenin adı Beypazarı. Ankara'ya çok yakın. Burada tarihî konaklar var. Bu konaklar çok güzel. Beypazarı'nda dar ve taş sokaklar ile tarihî konaklar her yerde karşınıza çıkabilir. Alaattin Sokak'ta çok güzel restoranlar var. Bu sokakta kadınlar; sarma, dolma, baklava, havuç suyu ve lokum satıyorlar. Bir de ilçemize özel bir yiyecek var. Adı "Beypazarı kurusu". Biz burada kurabiye "kuru" diyoruz. Kuruyu çayla birlikte yiyoruz.

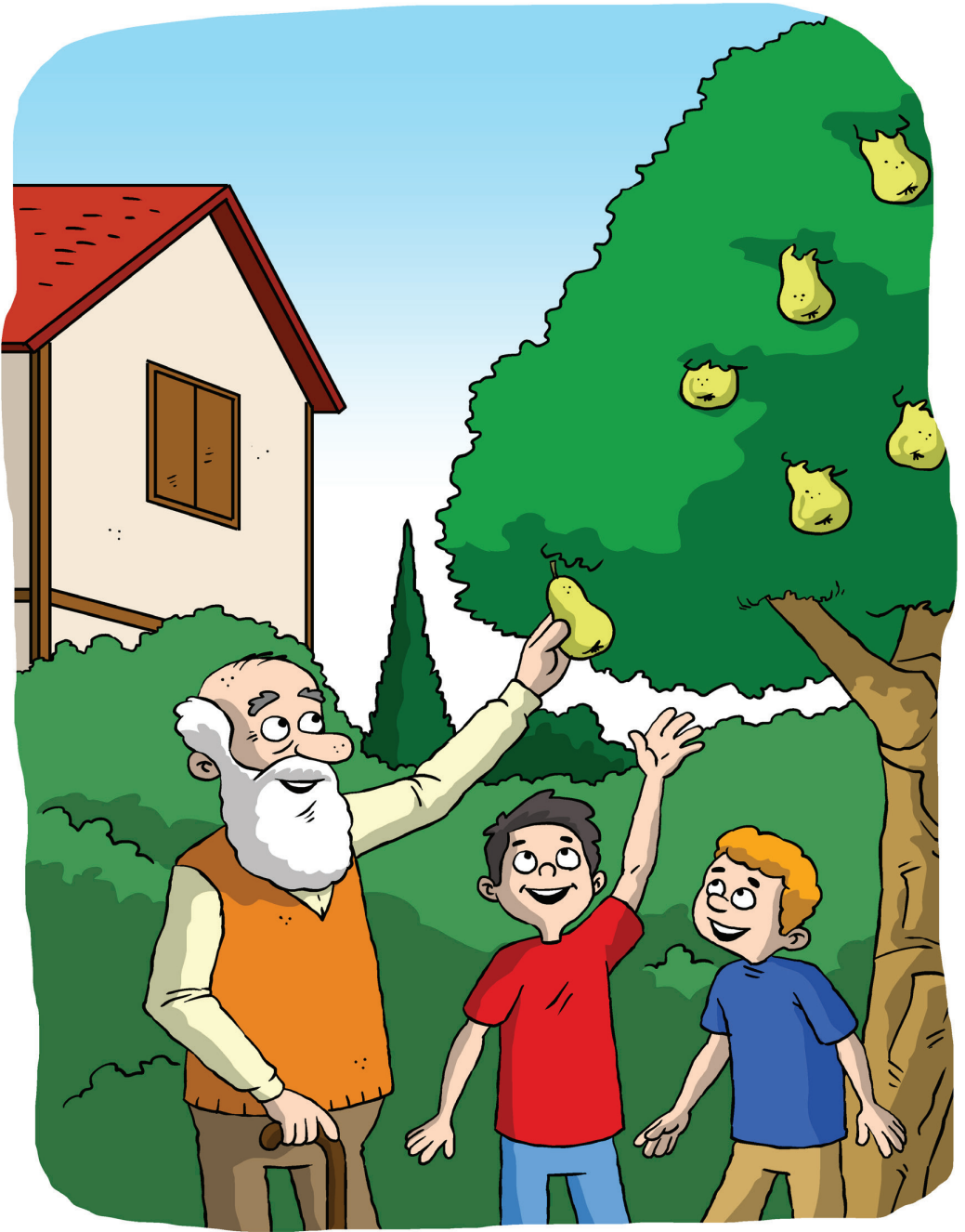
Bu ilçede herkes birbirini tanıyor ve birbirine yardım ediyor. Mahallemizde çok iyi insanlar var. Nuri amca herkese yardım eder. Nuri amca bana "Sinanım" der. O, beni çok seviyor. Nuri amca çok beceriklidir. O, her şeyi tamir edebiliyor. Geçen yıl benim bilgisayarım bozuldu. Nuri amca tamir etti. "Ben makine mühendisi olmak istedim ama okuyamadım." diyor.

Mahallemizde Öznur teyze ve Halil amca da var. Onlar çok sevimliler. Bütün çocuklar onları çok seviyor. Öznur teyze bize limonata, kek, börek yapıyor.

Bir de bakkal amca var. Onun adı Mustafa. Bakkal, okulumuzun tam karşısında. Bazen okuldan sonra bakkaldan gazoz alıyoruz. Okulun bahçesinde oynuyoruz, gazoz içiyoruz ve eğleniyoruz.

Mahallede bir de Korkut Dede var. O, çok yaşlı ve sevimli biri. Adı Korkut ama biz ondan korkmuyoruz. Çünkü o çok komik. O bize her zaman komik fıkralar ve ilginç hikâyeler anlatıyor. Bazen bilmece soruyor. O her şeyi biliyor.

Bizim konak, Korkut Dede'nin konağına çok yakın. Korkut Dede'nin iki tane konağı vardı. Biri bakkalın yanında. Üç katlı, beyaz bir konak. Bu konağı herkes bilir.

Onun kocaman bir bahçesi var. Bahçede kiraz, kayısı, armut ve erik ağaçları var. Korkut Dede: “Çocuklar, bunlar sizin ağaçlarınız. Ağaçlara zarar vermek yasak. Ama meyveleri yiyebilirsiniz.” der. Bu konağa geçen ay bir adam taşındı. Adı Ahmet. Korkut Dede’nin üç katlı konağını satın almış. O galiba çocuklarla iyi anlaşıyor. Ayrıca konağın bahçesine girmemize izin vermiyor. Bu nedenle meyveleri yiyemiyoruz.

Ahmet amca yalnız yaşıyor. Genellikle kitap okuyor ya da bir şeyler yazıyor. Bazen bahçede bitkilerle ilgileniyor. Onu ilçede çok az insan tanıyor. Çok konuşmayı sevmiyor.

Arkadaşlar bir gün onun bahçesine izinsiz girmişler. Ağaçtan erik almışlar. Sonra biri ağaçtan düşmüş. Ahmet amca onları görmüş ve onlara: — Bundan sonra bu bahçeye izinsiz girmeyin, demiş.

Onlar Ahmet amcadan özür dilemişler. Ahmet amca da onların özürlerini kabul etmiş. Arkadaşlarım bu olayı bana anlattı. Biz de o günden beri onun bahçesine girmedik.

Bizim mahallede herkes birbirini tanır. Birlikte yemek yeriz ve sohbet ederiz. Ahmet amca kimseye gitmiyor. Babamlar ona “Hoş geldiniz.” demek için gittiler. Ahmet amca “Şimdi müsait değilim. Ziyaretiniz için teşekkür ederim.” dedi ve kapıyı kapattı. Babam şaşırdı ve üzüldü. Daha sonra bakkal amca ve Korkut Dede de Ahmet amcaya gittiler. Ahmet amca onlarla da görüşmedi. Onlar çok üzüldüler.

Dün okulun bahçesinde futbol maçı yaptık. Biz maçı kazandık. Maçtan sonra gazoz içtik. Sonra arkadaşım Mete:

— Arkadaşlar yarın Ahmet amcanın bahçesinden armut alalım mı?

Osman:

— Ben gelmem. Kolum daha iyileşmedi.

Sinan:

— Ben de gelmem, dedim. Ahmet amca izin vermiyor.

Mete:

— Tamam, gitmeyelim.

Sabah kapımız çaldı. Babam kapıyı açtı. Gülşen teyze geldi. “Hafta sonu düğünümüz var.” dedi. Düğün davetiyesi verdi. Bütün kadınlar düğün hazırlıkları için Gülşen teyzeye yardım ettiler. Yemekler yaptılar, bahçeyi süslediler. Babam hediye etmek için bir tane altın aldı. Düğün cumartesi sabah başladı. Müzikler çalıyor. İnsanlar oynuyor ve eğleniyorlar. Herkes çok mutlu ve çok sevinçli. Arkadaşlarıma sesleniyorum:

— Haydi, bakkala gidelim. Dondurma alalım!

Osman:

— İyi fikir. Haydi, gidelim!

Mete:

— Ben gelmeyeceğim. Siz gidin!

Osman:

— Ben gelirim, haydi gidelim!

Mete’ye soruyorum:

— Mete sen neden gelmiyorsun?

Mete:

— Şey, benim param yok. Siz gidin, ben gelmeyeceğim.

Herkes cebinden parasını çıkardı. Hesapladık. Paramız dört dondurma almaya yetiyor. Çok sevindik. Hepimiz bakkala gittik. Dondurma aldık. Bakkal amca dondurmaları bize verdikten sonra düğüne gitti. Biz de parka gittik ve dondurmalarımızı yedik.

Osman:

— Haydi, düğüne gidelim!

Mete:

— Arkadaşlar şuradan gidelim.

Sinan:

— Ahmet amcanın bahçesinin önünden geçelim. Bu yol daha kısa.

Yürümeye başladık. Sinan:

— Ahmet amcanın bahçesinden duman mı çıkıyor?

— Evet, dumana benziyor. Duvara çıkayım ve bakayım.

Mete bahçe duvarına tırmandı. Hemen geri indi. Çok heyecanlandı. Sordum:

— Ne oldu Mete?

— Yangın, yangın var!

— Ne! Yangın mı?

— Evet, ev yanıyor!

Hemen düğüne koştuk. Babam kapıdaydı. Bizi gördü ve sordu:

— Çocuklar ne oldu, ne bu telaş?

— Baba, baba yangın...

— Ne yangını?

— Ahmet amcanın evi yanıyor.

— Eyvah! Nuri, Mustafa koşun! Ahmet'in evi yanıyor!

Herkes yangını söndürmek için koştı. Mustafa amca hortum getirdi. Bahçedeki musluğ a taktı. Babam kova kova su taşıdı. Herkes yangını söndürmek için çalıştı. Nuri amca itfaiyeyi aradı. Çok korktuk, telaşlandık. İtfaiye hemen geldi. Yangını söndürdü. İtfaiyeciler içeri girdi. Ahmet amca evde yokmuş. O, çarşıya gitmiş. O sırada Ahmet amca geldi. Telaşla sordu:

— Ne oldu burada? Evime ne oldu? Kim yaptı bunu?

Korkut Dede:

— Sakin ol Ahmet! Sakin ol! Nasıl oldu, bilmiyoruz. Bize de çocuklar haber verdi.

Ahmet amca, itfaiyeciye:

— Yangın nasıl çıkmış?

İtfaiyeci:

— Ev sizin mi?

— Evet, benim.

— Evden ne zaman çıktınız?

— İki saat önce.

— Gitmeden önce mutfaktaki ocağı kapattınız mı?

— Bilmiyorum.

— Yangın mutfaktan başlamış. Galiba ocak açılmış. İyi düşünün, lütfen!

— Bir dakika! Ocakta çay vardı. Galiba ocağı açık unuttum.

— Çok geçmiş olsun! Evde çok hasar yok. Bize erken haber verdiler. Böylece yangını büyümeden söndürdük.

— Hepinize teşekkür ederim.

— Bence siz komşularınıza teşekkür edin.

Ahmet amca önce bize sonra büyüklere baktı. Sonra başını eğdi. Galiba utandı. Gözünden yaşlar aktı. Korkut Dede yanına gitti.

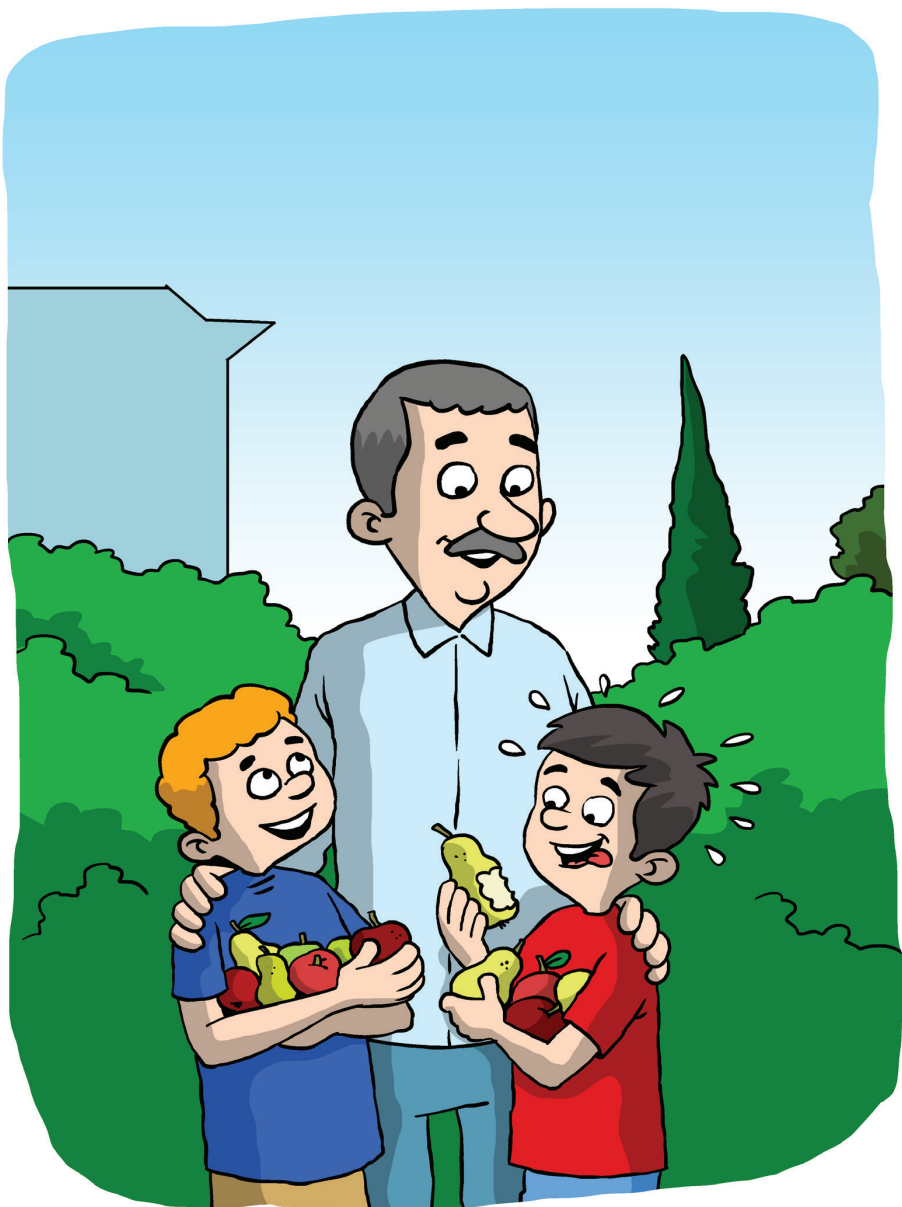
— Üzülme evlat! Sana bir şey olmadı. Önemli olan bu.

— Korkut Dede, ben ev için ağlamıyorum. Sizden utanıyorum. Ben size hiç iyi davranmadım ama siz evimi kurtardınız.

— Evini bu delikanlılar kurtardı Ahmet. Onlar bize haber verdiler. Herkes buraya koştu. Nuri de itfaiyeyi aradı. Sana bir şey oldu, diye çok korktuk. Allah'a şükür, iyisin!

— Teşekkür ederim. Hepinize teşekkürler. Ayrıca çok özür diliyorum. Çocuklar, özellikle sizden özür diliyorum. Affedin beni!

Düğünden sonra Nuri amca, Ahmet amcanın evini boyadı. Ahmet amca iki hafta bizde kaldı. O, yangından sonra çok değişti. Herkesle çok iyi arkadaş ve komşu oldu. Hafta sonu bütün komşuları yemeğe çağırırdı. Yemekten sonra Ahmet amca ile bahçede meyve topladık.

Etkinlikler

A) İşaretle.

1. Sinan hangi ilçede yaşıyor?

- a) Beylerbeyi
- b) Beylikdüzü
- c) Beypazarı
- d) Beyoğlu

2. Aşağıdakilerden hangisi Sinan'ın arkadaşıdır?

- a) Mete
- b) Alaattin
- c) Ahmet
- d) Mustafa

3. Sinan ve arkadaşları bakkaldan ne aldılar?

- a) dondurma
- b) çikolata
- c) su
- d) ekmek

4. Hikâyede kimin konağı yanıyor?

- a) Korkut Dede'nin
- b) Ahmet amcanın
- c) Bakkal Mustafa'nın
- d) Nuri amcanın

5. Ahmet amca yangından sonra ne yaptı?

- a) Evini sattı.
- b) Komşularını yemeğe çağırdı.
- c) Komşularıyla tartıştı.
- d) Otele gitti.

6. Konakta yangın nerede başladı?

- a) Bahçede
- b) Salonda
- c) Çatıda
- d) Mutfakta

B) İşaretle.

		Doğru	Yanlış
1.	Beypazarı'nda herkes birbirini tanıyor.	☐	☐
2.	Sinan, Beypazarı kurusunu çok seviyor.	☐	☐
3.	Ahmet Bey, tek katlı bir konakta yaşıyor.	☐	☐
4.	Konakta çıkan yangını Korkut Dede gördü.	☐	☐
5.	Ahmet Bey, yangından sonra değişti.	☐	☐
6.	İtfaiye, yangını hemen söndürdü.	☐	☐
7.	Ahmet Bey, komşularını yemeğe çağırdı.	☐	☐
8.	Ahmet Bey, konakta ailesi ile yaşıyor.	☐	☐

C) Sırala.

- () Ahmet Bey, Korkut Dede'nin konağını satın aldı.
- () Yangından sonra Ahmet Bey değişti.
- () Yangını çocuklar gördü ve büyüklere söyledi.
- (1) Beypazarı'na Ahmet Bey geldi.
- () Ahmet Bey, az konuşuyor.
- () Ahmet Bey, hatasını anladı ve herkese teşekkür etti.
- () Herkes yangını söndürmek için yardım etti.
- () Ahmet Bey'in evinde yangın çıktı.

D) Boşlukları doldur.

Korkut Dede

armut

altı

konak

bahçesinde

1. Gençler bahçedeki ağaçtan topluyorlar.
2. Görselde adet armut var.
3. Görseldeki yaşlı adamın adı
4. Bu ağaç konağın
5. Görseldeki ev tarihî bir

Cevaplar

A)

1. c
2. a
3. a
4. b
5. b
6. d

B)

Doğru: 1, 2, 5, 6 ve 7

Yanlış: 3, 4 ve 8

C)

- (2) Ahmet Bey, Korkut Dede'nin konağını satın aldı.
- (8) Yangından sonra Ahmet Bey değişti.
- (5) Yangını çocuklar gördü ve büyüklere söyledi.
- (1) Beypazarı'na Ahmet Bey geldi.
- (3) Ahmet Bey, az konuşuyor.
- (7) Ahmet Bey, hatasını anladı ve herkese teşekkür etti.
- (6) Herkes yangını söndürmek için yardım etti.
- (4) Ahmet Bey'in evinde yangın çıktı.

D)

1. armut
2. altı
3. Korkut Dede
4. bahçesinde
5. konak

